LA HUNEDOARA

JOACA COPIILOR A FOST LUATĂ ÎN SERIOS

Hunedoara, orașul siderurgiei, al furnalelor aflate zi și noapte la temperatura oțelului incandescent, te întîmpină mereu mai tînăr, mereu mai impunător. Dinamica sa, sub toate aspectele (economic, social, etnografic) e impresionantă. Odată cu dezvoltarea unităților economice, a crescut numărul salariaților și, implicit, al familiilor stabilite pe aceste meleaguri. Iată de ce, ca în toate orașele țării, mai ales în cele tinere, aflate în plină dezvoltare, grija pentru creșterea generațiilor viitoare se impune și aici tot mai mult. Hunedoara zilelor noastre a ajuns să numere peste 75 000 de locuitori, dintre care cei mai mulți sînt tineri. S-au construit pentru ei peste 13 000 de apartamente, cămine pentru cei necăsătoriți, internate destinate elevilor. Hunedoara are azi 12 000 de elevi în clasele I—VIII, și multe alte mii de preșcolari.

Unde își petrec timpul cei ce se întorc după orele de școală? Unde se joacă cei de o șchioapă, De care mingea îi atrage ca un magnet, ca pe toți copiii din lume? Iată întrebări la care am ținut să aflăm răspunsurile cele mai autorizate.

La **Consiliul popular al municipiului Hunedoara** am stat de vorbă cu tov. **ȘTEFAN FLORESCU, secretarul instituției respective.** Aici, și mai tîrziu umblînd prin cartierele Hunedoarei, aveam să aflăm lucruri îmbucurătoare. Din capul locului, se poate afirma că la Hunedoara joaca copiilor este o treabă privită cu toată seriozitatea.

— Cum se concretizează, în fapte, această constatare, tov. Florescu?

— Vedeți, datorită specificului muncii de aici — producția continuă, emanări de gaze din cuptoare fără întrerupere — organele locale au în atenție amenajarea unor spații verzi, în măsură să purifice atmosfera de rezidurile furnalelor. Anual se cheltuiesc 2—3 000 000 de lei pentru spațiile verzi, pentru ca fiecare stradă să aibă o vegetație bogată.

— Desigur, aspectul exterior al orașului, abundența de arbori, de vegetație este cel mai concret suport al celor exprimate de dv. Dar, pentru copii, pentru joaca lor de zi cu zi, ce s-a făcut?

— Să luăm un singur exemplu: numai în acest an au fost alocați peste 400 000 de lei, pentru ca locurile de joacă destinate copiilor să devină o realitate. Asemenea spații veți întîlni în toate cartierele orașului.

— Dotarea lor corespunde cerințelor?

— Într-o oarecare măsură, da. Există solare cu porticuri, tobogane, și balansoare.

— Acestea pentru preșcolari. Dar cei mai mari, ce fac? Unde pot bate o minge, unde pot alerga în voie?

— Există și pentru aceștia cîteva terenuri — cam puține, e adevărat — unde se poate juca fotbal sau volei. Cu asentimentul Consiliului popular, unele locuri virane au fost amenajate chiar de către locatarii blocurilor învecinate. Și copiii au dat o mînă de ajutor.

— Hunedoara se dezvoltă de la un an la altul. În apropierea stadionului se ridică, de pildă, un nou cartier. Proiectantul are în vedere și aceste spații de joacă pentru copii?

— Blocurile din orașul nostru, sistematizarea sa, sînt opera I.S.C.A.S.-ului din București. Proiectantul ține seama de cerințele noastre. Relațiile proiectant-constructor-beneficiar sînt bune. Numai că pentru aceste spații nu sînt prevăzute fonduri aparte (n.r. iată o problemă deosebit de importantă care, credem, trebuie să stea în atenția forurilor centrale și asupra căreia vom reveni). **La școli, de pildă, problema e în parte rezolvată. Cele 10 școli generale, cărora li s-au alocat 800 000 de lei în ultimul an, dispun de o bună bază pentru sport. Oricum, pașii făcuți în această direcție nu sînt de neglijat.**

★

La discuția avută cu secretarul Consiliului popular asista și **prof. ION FRENȚIU, director al Școlii generale nr. 7,** unde învață peste 1200 de elevi. Directorul a simțit nevoia să intervină în discuție.

— Hunedoara are grijă de copiii săi. Vă rog să vizitați școala noastră și vă veți convinge.

Am acceptat invitația cu plăcere. Și n-am regretat. Moderna clădire a școlii, situată în „microorășelul tineretului" — cum se numește cartierul respectiv — este înconjurată de terenuri de sport, unul mai frumos ca altul, toate purtînd amprenta bunului gospodar. **Un teren de volei, unul de handbal cu zgură și un altul bituminizat, un portic de gimnastică și un teren de minifotbal,** pe care cîțiva puști încinseseră o miuță de mama focului. Se zbenguiau fără teama de a fi certați de cineva sau că vor sparge geamurile nu știu cărui apartament.

— Pentru asemenea microbază, ne-am adresat directorului, conducerea școlii merită felicitări. Dar, spuneți-ne tov. Frențiu, dacă aceste terenuri sînt accesibile elevilor și în timpul lor liber?

— Desigur. Cu ajutorul părinților și al elevilor au fost făcute Sînt deci ale lor. Nu le ținem ca piese de muzeu. Cînd programul de învățămînt permite, cînd nu avem ore de educație fizică, copiii cartierului sînt prezenți aici. Școala, aflată la doi pași de blocurile în care locuiesc, devine, într-adevăr, o a doua lor casă. Aceste terenuri de sport îi feresc și de circulația intensă a străzilor, de accidente.

★

HUNEDOARA. Azi, orașul siderurgiei. Mîine, cu siguranță, va fi și al parcurilor și al florilor, care în miez de vară vor invada străzile cu milioanele. Printre aceste alei și printre blocuri apar și locurile de joacă pentru copii. Azi, aceste locuri nu satisfac, totuși, necesitățile. Este un adevăr de necontestat. Îmbucurătoare este însă optica oamenilor de aici — am numit organele locale, cadrele didactice, părinții — care privesc în perspectivă și care au rezolvat multe lucruri bune. Peste ani, numărul locurilor de joacă pentru copii va fi, cu siguranță, mai mare. La Hunedoara joaca celor mici e considerată ca o treabă foarte serioasă. Și se acționează ca atare.

Constantin ALEXE

— FOTBAL —

FOTBAL CRONOMETRAT

De multă vreme, specialiștii au încercat să investigheze în fel și chip jocul de fotbal pentru a-i înțelege intimitățile. Una dintre cele mai vechi și repetate metode a fost și este cronometrarea timpului cît fiecare jucător al unei echipe se află în stăpînirea balonului. De curînd, **Tony Allemann,** fost internațional elvețian, a adîncit această cercetare, urmărind în timpul recentei partide de la Berna dintre Elveția și Italia de cîte ori conaționalii săi au intervenit la balon și au ținut mingea între 1—3, 4—6, 7—13 secunde. În acest meci, terminat cu 1—1 **(Mazzola** a egalat în ultimul minut), echipa gazdă a realizat un joc considerat bun (avîndu-se în vedere și clasa adversarului, finalist al ultimului C.M.).

Ce sugerează datele publicate de Tony Alleman? Că cele mai multe intervenții la balon aparțin jucătorilor de la mijlocul terenului **(Odermatt — 100; Kuhn — 97; Blättler — 79),** în timp ce fundașii și înaintașii-vîrf realizează un număr oarecum egal de contacte cu mingea, situate în jurul a 45—50. Fotbaliștii din linia mediană influențează, evident, mai mult decît ceilalți fizionomia jocului unei echipe. În bine, sau dimpotrivă. În cazul de față, din cele 235 de acțiuni ale mijlocașilor, ei au greșit doar de 31 de ori, peste 200 de situații fiind corect rezolvate în beneficiul ofensiv sau defensiv al echipei. E un indiciu de randament, cu repercusiuni indiscutabile asupra jocului de ansamblu și stabilității interne a echipei.

Dar mai interesant, din această anchetă, ni se pare altceva. Faptul că intervențiile de scurtă durată sînt categoric mai numeroase. Și asta în cazul tuturor componenților formației, nu numai în dreptul celor din zona mediană. Din 100 de acțiuni ale lui **Odermatt,** 80 durează doar 1—3 sec. Din 50 de acțiuni — **Künzli** (înaintaș), 37 nu depășesc 3 sec. etc. Faptul exprimă un adevăr și o tendință. FOTBALUL MODERN A ACCENTUAT CARACTERUL COLECTIV AL JOCULUI. MINGEA TREBUIE SĂ CIRCULE RAPID ÎNTRE COECHIPIERI, nu să zacă în păstrarea unuia sau altuia, oricît ar fi ei de teribil. **Cu cît circulă mai mult și mai repede, cu atît realizările pot fi mai substanțiale, acțiunile mai rentabile.** Se poate face pe undeva o analogie cu principiile de circulație a banilor. Se observă din statistica lui Allemann că păstrarea mingii peste 3 sec. apare mult mai rar. Odermatt ține balonul între 4 și 6 sec. numai de 9 ori, iar între 7 și 13 sec. de 11 ori, în timp ce Künzli are doar 6 intervenții înscrise în prima categorie de durată și 7 într-a doua.

Despărțirea rapidă de minge începe să fie un principiu respectat pretutindeni de către echipele bune și de către jucătorii de clasă. El s-a afirmat ca un răspuns față de sporirea capacității de organizare în defensivă. Nu sechestrarea mingii de către individ, ci **pasarea ei promptă, urgentă, precisă, fără mișcări gratuite, uneori printr-o simplă deviere a traiectoriei.** Nu conducerea balonului, prelungită, inevitabil mai lentă decît viteza de circulație obținută prin combinații.

După recentul meci cu **F. C. Liverpool,** susținut în deplasare, **Dinu** de la **Dinamo** ne mărturisea că l-a impresionat rafinamentul tactic atins de marile echipe din Anglia. Jocul lor, spunea căpitanul echipei naționale, e cursiv și de o mare simplitate. Mingea e păstrată cît mai puțin de către un jucător sau altul. Se pasează mult, repede, la coechipierii mereu demarcați. Numai extremele rămîn mai mult cu mingea la picior. Dar ei driblează foarte bine și fac prăpăd, cînd se lansează în acțiuni individuale. Observațiile lui Dinu sînt concludente și converg cu rezultatele acestei radiografii mai fine efectuate de Tony Allemann. Noi avem încă destui fotbaliști care nu știu să se despartă repede de minge. În detrimentul echipei și al randamentului individual. E o dovadă de miopie să mai crezi că afirmarea personalității tale de jucător sporește proporțional cu sechestrarea mingii. **Dembrovschi** (Dinamo Bacău), **Dinu, Dumitrache, R. Nunweiller, Dumitru** sînt jucători care au înțeles această tendință de evoluție a fotbalului actual. Nu este singurul motiv pentru care evoluțiile lor sînt în majoritatea cazurilor remarcabile, dar este, indiscutabil, una dintre cauzele randamentului acestor nume.

Ar fi, fără îndoială, interesant ca antrenorii noștri (măcar cei de la echipele cu responsabilități mai mari) să efectueze, din cînd în cînd, astfel de observații obiective și aprofundate asupra jucătorilor. Procedînd astfel ar discerne niște resorturi mai intime ale comportărilor acceptabile or nu, ar fi în măsură să argumenteze jucătorilor cu date concrete și să-și construiască antrenamentele în funcție de niște repere autentice.

Remus BOGDAN

RAPID ARE ȘANSE SĂ SE CALIFICE ÎN FINALA EUROPEANĂ FEROVIARĂ

Din avionul de Paris cu care au sosit joi seara tricolorii, au coborît și jucătorii rapidiști, care se întorceau din Franța, unde susținuseră două partide. Una amicală cu R.C. Strasbourg (1—1) și cealaltă oficială, cu selecționata feroviară a Franței, contînd pentru campionatul european feroviar și încheiată, de asemeni tot cu un rezultat de egalitate: 1—1. La cîteva minute după aterizarea avionului am stat de vorbă cu cei doi antrenori ai giuleștenilor, Marin Bărbulescu și Nicolae Cristescu, care ne-au declarat: despre „turneul" nostru vă putem spune că echipa a evoluat bine, în special la Strasbourg. Gazdele, Racing Club, aflate pe locul IV în campionatul francez, numără cîteva individualități de clasă, ca iugoslavul *Osim* sau argentinianul *Gomez*, au reușit să ne egaleze dintr-un 11 metri discutabil.

Partida oficială, cu selecționata feroviară a Franței, am susținut-o în localitatea Laon (în vecinătatea Parisului), iar golul echipei noastre a fost înscris de M. STELIAN (de altfel tot el a înscris și la Strasbourg, și nu Năsturescu, cum greșit a anunțat Agenția franceză de presă). Returul partidei îl vom susține în luna martie la București. În caz de victorie, vom juca finala campionatului european cu învingătoarea dintre selecționata feroviarilor sovietici și a celor bulgari.

Aurel PĂDURE
Florin SANDU

Discipline le iernii în obiectiv:

SĂRITURILE DE LA TRAMBULINĂ

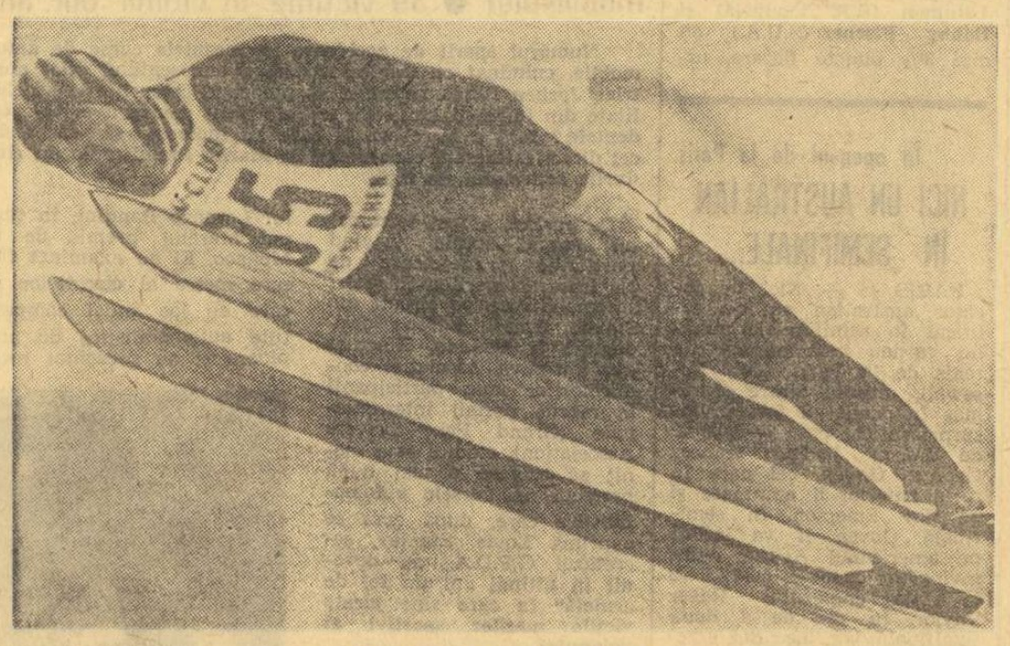

Recent, a avut loc la Brașov o masă rotundă care a analizat, sub aspecte diferite situația săriturilor pe schi de la trambulină. Tradiția județeană, care se confundă cu a țării în această disciplină, și interesul purtat celei mai spectaculoase forme de expresie competițională a schiului, a adus la această discuție numeroși participanți, reprezentanți ai C.J.E.F.S. Brașov, antrenori, președinții cluburilor și asociațiilor brașovene de schi, reprezentanți ai comerțului pentru aprovizionarea cu materiale sportive etc. În cadrul discuțiilor s-a încercat o fotografiere a actualei stări de fapt, depistarea cauzelor rămînerii în urmă și, mai ales, găsirea căilor și mijloacelor activizării acestei ramuri sportive, foarte apreciată — pe vremuri — și specifică unui județ de munte. S-au exprimat multe opinii interesante, constructive, zugrăvindu-se aspectele multiple legate de destinul săriturilor. Spațiul nu ne îngăduie să le prezentăm pe toate, dar seriozitatea problemelor discutate ne obligă să înfățișăm într-o formă sistematizată, principalele puncte de vedere.

UNDE ȘI DE CE AU DISPĂRUT TRAMBULINELE?

Brașovul a fost leagănul schiului, al săriturilor, al trambulinelor, dar, rînd pe rînd, coloșii au murit sau au fost lăsați să moară. Trambuline vechi, prestigioase, au dispărut de pe harta schiului. Bunloc, Predeal, Rișnov, Kanzel (Poiana) sau trambulina mare din Poiana Brașov pe care în 1951 finlandezul Vaino Pauli se încorona campion mondial universitar. În ultimii ani, toată activitatea s-a desfășurat pe trambulina mijlocie (56 m) din Poiana. Vechimea sa de cîteva decenii, deteriorările aduse de intemperii, ridică azi problema dacă în sezonul 1971 va putea fi folosită. O comisie solicitată de A.B.S. Brașov și C.J.E.F.S. urmează să avizeze folosirea ei în condiții de securitate. Și astfel, în această epidemie contagioasă de dezafectare a bazelor sportive, schiul brașovean, spre a-și asigura existența, este silit să se expatrieze la Harghita sau în Maramureș (Borșa). De ce? Banii planificați pentru întreținere și amenajări au venit greu, subțiați, sau de loc. Chiar în acest an alocația de 300 000 lei planificată pentru A.B.S. Brașov în vederea reparației și întreținerilor n-a venit și nici nu sînt semne că va veni.

PLASTICUL... O UTOPIE?

În această situație, construirea unei trambuline practicabilă și una prin învelire cu material plastic este deocamdată... un vis utopic. El a prins forme concrete în Cehoslovacia, Polonia, Ungaria, R.D Germană. Cunoaștem consecințele, cunoaștem poziția acestor schiori în ierarhia mondială într-un spațiu restrîns de timp.

SPERANȚE PENTRU BAZA DE MASĂ A PERFORMANȚEI

Rîndurile săritorilor s-au îngustat, urmînd o involuție nefirească. Astăzi mai practica performanța 10—12 seniori și 17—18 juniori. Speranțe și rezerve există, prin înființarea Șc. sp. Brașovia care are o grupă de copii, altei grupe la clubul Tractorul a unui experiment inițiat de cabinetul metodic Brașov la Liceul nr. 1, în care copiii se vor iniția pe trambulina-școală de la Fîntînița (Schei). Rișnovul dă și el semne de agitație și organizare pentru o trambulină în vecinătatea școlii. După cum se vede, speranțe sînt, mai ales că în sfîrșit au apărut și...

MATERIALELE

În speță schiurile. După cîțiva ani de așteptare, după improvizații tragi-comice, cei trei antrenori brașoveni și doi instructori ocazionali, au avut posibilitatea să-și procure din comerț schiuri de trambulină, de dimensiunea și calitatea (oarecum) dorită. Prețurile, destul de ridicate, i-au împiedicat să epuizeze un stoc altfel destul de limitat furnizat de I.C.R.M. Brașov.

Despre ceruri și ochelari nu putem spune lucruri prea bune. Multe decapante nevandabile și puține ceruri speciale aprovizionate într-o optică... ciudată și originală.

SĂ VORBIM ȘI DESPRE INSTRUIRE

Procesul de pregătire urmează mai mult liniile tradiției, ale moștenirii, fiind mai puțin adaptat la cerințele moderne, dinamizat de mijloace ajutătoare — folosite cîndva — ca planorism, trambulină elastică, sărituri în apă, aterizări pe plan înclinat, porticuri, tobogane, elemente de acrobație etc. O documentație a schiului de sărituri, cu lucrări originale sau traduse, lipsește cu desăvîrșire. Copiii se specializează (uneori) prea devreme pe sărituri, lipsindu-le tehnica elementară a schiului și deprinderi cimentate de echilibru, îndemînare, coordonare. Activitatea pe zăpadă n-are eficiență maximă prin absența unui schi-lift portabil care să înmulțească numărul repetărilor în cadrul aceluiași efort. Amenajările răpesc prea mult timp (bătutul zăpezii) în dauna pregătirii propriu-zise. Și, în sfîrșit, săriturile, efectuate pe tipuri vechi, depășite de construcție (elan lung și slab înclinat) nu servesc însușirea unei tehnici adecvate orientării moderne. Calendarul intern și extern este încă prea sărac. O medie de 6—7 concursuri pe an este nesatisfăcătoare.

SĂRITURILE

Izolarea în care se complac săriturile le condamnă spre dispariție, deși dintre discipline schiului ele constituie proba cea mai spectaculară, cea mai susceptibilă de progres la eșaloane internaționale în minimum de timp și condiție. Probă care se apropie — într-un fel — de atletism și jocuri, unde condițiile sînt aceleași în orice țară și pe oricare stadioane. Deși din numărul de 10—15 000 de spectatori prezenți altă dată la probele de sărituri, azi au mai rămas prezenți... doar rudele săritorilor, proba se poate bucura de aceeași deosebită atractivitate. Recenta experiență făcută de patinajul artistic prin invitarea unor celebrități este pilduitoare și poate redeschide porțile unei frecvențe de sportivi și spectatori ce se dorește mărită.

Desigur, nu toate sporturile pot fi încurajate și sprijinite în mod egal pe un anumit teritoriu. Dar săriturile de la trambulină pot și trebuie să fie dintre acelea care merită a li se acorda creditul necesar. Sute și mii de copii așteaptă valorificarea uneia dintre cele mai vechi și mai eterne aspirații ale omului: ZBORUL!

Mihai BÎRA

S.O.S.-ul MOTOCICLIȘTILOR

La penultima etapă a campionatului național de motocros, am numărat pe degetele unei singure mîini concurenții aliniați la startul unei probe care, în mod normal, ar fi trebuit să fie cea mai populară: proba tineretului. Sărăcia de participanți (generată de inexistența pieselor de schimb la mașinile de curse) a surprins, firește, neplăcut pe spectatori.

Cei care urmăresc mai îndeaproape întrecerile motocrosiștilor cunosc că situația se menține de cîțiva ani. Cei care au ținut pînă acum flacăra nădejdii au fost antrenorii și instructorii voluntari. Cot la cot cu elevii lor, ei au muncit zile întregi la reparația mașinilor, de mult uzate, necesare participării la concursuri. Se pare însă că și acești ultimi susținători ai sportului cu motor au abandonat lupta cu neajunsurile, deoarece — pur și simplu — nu au cu ce lucra în secții. Cînd te gîndești însă că motoreta românească — MOBRA, are calități recunoscute, nu poți înțelege de ce conducerile cluburilor și asociațiilor nu sînt sprijinite de forurile tutelare să doteze secțiile cu astfel de motorete, ideale pentru depistarea elementelor tinere și lansarea lor în marile concursuri.

Cu prilejul diferitelor analize anuale, biroul federal constată deficiențele de natură să rărească din ce în ce mai mult reuniunile de motocros, viteză și dirt-track și, de fiecare dată, se încearcă să se salveze situația cu jumătăți de măsură și cu unele promisiuni. Motociclismul nu poate trăi din promisiuni.

Redresarea bazei materiale a sportului cu motor impune măsuri concrete. Un ajutor mai consistent ar putea da motociclismului și secția sport a Consiliului Central al U.G.S.R. — așa cum procedează în alte discipline — precum și unele mari uzine metalurgice.

Dubla victorie a alergătorilor noștri în Balcaniada de motocros, ca și poziția fruntașă deținută de reprezentanții României în importanta competiție internațională, **„Cupa Dunării"** vor avea, sperăm, darul de a schimba optica multora asupra acestui util și spectaculos sport, care se cere sprijinit cu mai multă convingere.

Tr. IOANIȚESCU

O INIȚIATIVĂ EXCELENTĂ

Școala sportivă Brașovia are excelenta ideie de a organiza în Poiana Brașov în ziua de 22 noiembrie 1970 un concurs de biatlon pe uscat la care au fost invitate să participe secțiile cluburilor Dinamo, A.S.A., Steagul roșu, Tractorul din Brașov, Constructorul Cîmpulung Moldovenesc și Clubul sportiv Sinaia.

Inițiativa poate fi considerată ca excelentă ea avînd ca scop atragerea amatorilor spre această disciplină ca și verificarea stadiului de pregătire pe uscat a juniorilor biatloniști în condiții de efort specifice.

Concursul se va desfășura sub formă de stafetă 4x4500 m, executîndu-se și două trageri cu arma sport calibru redus la baloanele fixate pe panourile poligonului de tir. Prima tragere după alergarea (cu bețele de schi) distanței de 1 500 m și a doua la 3 000 m pentru fiecare schimb al ștafetei. Tura de penalizare pentru fiecare cartuș ratat în poligon va fi de 100 m.

Cluburile invitate pot înscrie un număr nelimitat de ștafete alcătuite fiecare din patru sportivi: 2 juniori cat. a II-a născuți în anul 1954 și mai tineri și 2 juniori cat. I născuți în anii 1952—53.

Clasamentul se va întocmi pe baza timpilor realizați (pe echipe), alcătuindu-se și un clasament individual pe categorii de clasificare sportivă.

Este absolut de prisos să subliniem valoarea sportivă, pedagogică și de verificare a acestei inițiative. Tot ceea ce dorim — și acesta este și scopul acestor rînduri — este ca toți invitații să-i acorde importanța cuvenită, susținînd prin muncă și calitate un început, ce ar trebui să devină tradițional.

PRUNDU BÎRGĂULUI: 350 DE SALARIAȚI = 350 DE MEMBRI AI ASOCIAȚIEI!

Despre fabrica de hîrtie din comuna Prundu Bîrgăului (județul Bistrița Năsăud) am mai avut prilejul să scriem cu aproape doi ani în urmă. Am revenit cu gîndul de a consemna noi fapte. Și n-am fost dezamăgiți. De la bun început trebuie spus că toți cei 350 de salariați ai fabricii sînt membri ai asociației sportive „Hîrtia".

Dacă afirmăm că la fabrica din Prundu Bîrgăului toată lumea iubește sportul nu exagerăm cu nimic: de la directorul fabricii, ing. Constantin Herțanu (campion județean la șah, popice și cîștigător al Cupei Consiliului județean al sindicatelor), și pînă la veșnic tînărul maistru Alecu Axente, care la cei 60 de ani ai săi continuă să fie sufletul activității sportive din întreprindere. Am vizitat, mai întîi, terenul de fotbal, îngrijit și marcat cu o exemplară atenție, înconjurat de centura neagră a pistei de atletism. Totul a fost realizat prin muncă patriotică. Peste puțină vreme se vor amenaja, tot aici, noi terenuri de volei, handbal și baschet.

La clubul asociației sportive, patru mese de șah și două mese de tenis se aflau gata pregătite în așteptarea primilor concurenți.

Următorul popas: arena de popice amenajată în spatele clubului. Construită tot prin mijloace proprii, ea dispune de două piste și o tribună.

Cu o asemenea bază materială, care facilitează organizarea unui mare număr de competiții, în care sînt angrenate echipele asociației: fotbal, volei, popice, șah, atletism, tenis de masă, schi, ciclism (pe biciclete de oraș), sub îndrumarea instructoarelor voluntare Elena Bălan și Elvira Gița, considerăm că am oferit cititorilor o imagine de ansamblu asupra acestei asociații sportive-model.

Horia ALEXANDRESCU

UȘOARE — PRACTICE — MODERNE

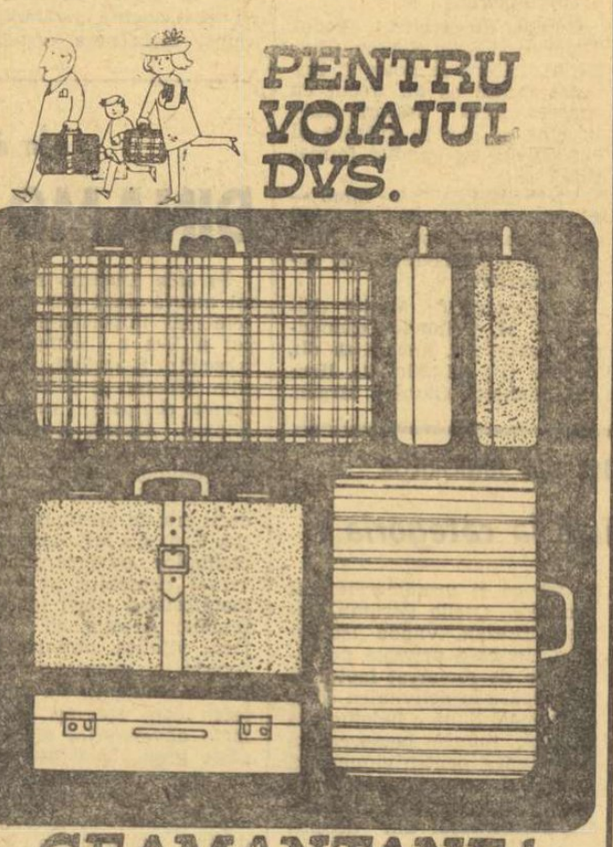

PENTRU VOIAJUL DVS.

...GEAMANTANE!

Preț de vînzare:

GEAMANTANE DIN CARTON	LEI 50 — 152
GEAMANTANE DIN PVC PE SUPORT DE HÎRTIE	LEI 85 — 157
GEAMANTANE DIN PVC PE SUPORT TEXTIL	LEI 114 — 276
GEAMANTANE DIN PÎNZĂ PE SUPORT DE CARTON	LEI 162 — 359

Unde mergem

BASCHET: Sala Floreasca, de la ora 9.30: I.E.F.S. — Constructorul (f), I.E.F.S. — „U" Timișoara (m), Steaua — „Poli" Galați (m); SALA GIULEȘTI, de la ora 12.30: Rapid — Crișul Oradea (f).

FOTBAL: Stadionul Republicii, ora 12: Rapid București — C.F.R. Cluj (div. A); ora 14.30: Steaua București — Steagul roșu Brașov (div. A).

STADION GIULEȘTI, ora 9.30: Rapid București — C.F.R. Cluj (tineret).

TEREN GHENCEA (Steaua), ora 9.30: Steaua București — Steagul roșu Brașov (tineret).

STADION METALUL, ora 8.30: Metalul București — Steaua București (juniori); ora 10: Metalul București — Metalul Tîrgoviște (div. B).

TEREN VOINȚA, ora 9.30: Șc. sp. nr. 2 Buc. — Fl. roșie București (juniori); ora 11: Voința București — Metalul Plopeni (div. C); ora 13: Voința București — Metalul Plopeni (juniori).

TEREN ELECTRONICA, ora 11: Electronica Buc. — Tehnometal Buc. (div. C); ora 13: Electronica Buc. — Farul Constanța (juniori).

TEREN LAROMET, ora 11: Laromet Buc. — Fl. roșie Buc. (div. C).

TEREN AUTOBUZUL, ora 11: Autobuzul Buc. — Sportul muncitoresc Buc. (div. C).

TEREN SIRENA, ora 9.30: Sirena Buc. — Mașini unelte Buc. (juniori); ora 11: Sirena Buc. — Mașini unelte Buc. (div. C).

TEREN SPORTUL MUNCITORESC, ora 13: Sportul muncitoresc — Unirea Mănăstirea (juniori).

TEREN 23 AUGUST II, ora 9.30: Șc. sp. Energia Buc. — Laromet Buc. (juniori).

HALTERE: Sala Giulești II, de la ora 9.30: „Cupa de toamnă".

MOTO: Traseul din șoseaua Pantelimon, de la ora 13, ultima etapă a campionatului național de motocros.

POPICE: Arena Giulești, de la ora 8: Rapid București — Voința Tg. Mureș (m), meci de divizia A.

RUGBY: Teren Parcul Copilului, ora 10.30: Lotul A (seniori) — Steaua; STADIONUL TINERETULUI (teren IV), ora 11: Sportul studențesc — Aeronautica; TEREN VULCAN, ora 11: Vulcan — Dunărea Giurgiu; TEREN GLORIA, ora 10: Gloria — Olimpia (div. B).

SCRIMĂ: Sala Floreasca II, de la ora 9: București — Moscova (tineret).

VOLEI: Sala Giulești, de la ora 8: Aurora — Electroputere Craiova (m. f.), I.E.F.S. — Universitatea Timișoara, Rapid — Ceahlăul P. Neamț (f. A); SALA PROGRESUL, de la ora 8: Universitatea — Universitatea Iași, Spartac — Sănătatea Arad, I.T.B. — Medicina Tg. Mureș, Progresul — Sănătatea Ploiești (f. B).